

CUB DE CONDENSACIÓ

Proposta projecte
El COAIB a
la Nit de L'Art
2014

La Nit de l'Art és un esdeveniment únic que reuneix l'esperit característic de la festa tradicional (en la qual les persones de totes les edats es reuneixen a espais públics per celebrar ocasions especials), l'energia eclèctica de les inauguracions, i l'aventura d'una ruta del tresor, darrera els murs d'un dels cascs antics més bells del Mediterrani. Durant una nit, les galeries d'art i els artistes envaeixen el casc antic de Palma, mentre mils de visitants es disposen a explorar els estrets carrers de vianants per descobrir algunes de les exposicions, instal·lacions més destacades de la temporada artística.

Les obres d'art, com a fets individuals no poden ser explicades -almenys íntegrament- l'experiència no pot ser transmesa, solament viscuda. L'obra d'art és un sistema viu i, el paper de l'espectador o l'usuari de l'art és molt significatiu.

Cub de condensació és una construcció efímera amb la intenció de crear un pont entre el món de l'art contemporani i l'arquitectura. Així com el pintor fa camí al pintar, aquí l'obra depèn de la presència física de l'espectador en l'espai circumdant i aquest modifica l'obra sense voler-ho, la instal·lació canvia contínuament en funció del seu diàleg o la seva interacció amb l'entorn

Les condicions de la instal·lació són comparables a un organisme viu que reacciona de manera flexible al seu entorn. La imatge de la condensació no es pot preveure amb precisió. Canvia lliurement, determinada tan sols per límits estadístics. Aconseguir aquesta llibertat.

L'escala del llenç que en aquest cas domina totalment a l'espectador amb els seus 4,40 metres de diàmetre i els seus 2.40 d'alt, la situació al Born amb la intersecció del carrer Feliu, com una escultura del passeig. Així doncs, el primer que percep el visitant és un mur translúcid més alt que ell, fets amb aproximadament 500 peces de blocs de vidre, una estreta obertura vertical d'amb prou feines l'ample d'una persona. Si l'espectador decideix entrar en la peça per aquesta obertura serà banyat per la llum del mediterrani. Un espai que captura la llum i la guarda per a que es senti físicament. La llum sol estar absent tant en el vivencial com en l'emocional fins que és continguda per l'espai, plasmada per la matèria que ella mateixa il·lumina, o convertida en una substància o en aire acolorit a través d'una matèria mediatra, com la boira, la boira, el fum, la pluja, la neu o el gebre. "El Sol mai sap el gran que és fins que cau sobre el flanc d'un edifici o brilla dins d'una habitació", va observar poèticament Louis Kahn.

